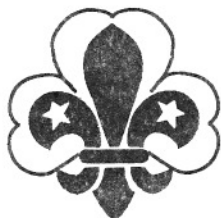

IMPULS

NR. 2 MAJ 1991 20. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Sct. Georg og Dragen	1
Twinning	3
Håndbog for gildeledelser	3
Hvad er din pligt.	3
Gambiaprojekt	5
Børneopdragelse	6
Betragtninger ved et fuglefodderbrædt	6
Mesterord	7
Mod	8
Søren Bruun citater	9
Landsgildeting	9
Det er også dit problem	10
Idebog for gildeledelser	10
Menneskelige egenskaber	11
Penge kan købe	13
At være ensom - og at være alene	13
Kunsten at lytte	14

SCT. GEORG OG DRAGEN

Der findes flere, mere eller mindre autoriserede udgaver af sagnet om Sct. Georg. I »Burgundia« Sct. Georgs Gilderne på Bornholms blad, er følgende beretning om vores skytshelgen videregivet, den er bestemt anderledes, men

For ca. 2.000 år siden, var Georgien på romerske hænder, som så meget andet nede omkring Middelhavet. En håndfuld mænd fra Georgien hørte, at de gule i Øst havde rejst en mægtig mur, som skulle beskytte landet. Georgierne var meget nysgerrige og syntes, at det kunne være vældig spændende at tage mod Øst og se, hvad det var for en kæmpemæssig mur, som skulle være større end alt andet og nå helt op til himlen. Det var naturligvis den kinesiske mur, er vi klar over nu. Men

en håndfuld mænd fra Georgien red i hvert fald afsted i mange måneder og endte til slut foran muren. Det var jo en vældig lang rejse, men de var hårdføre mænd, så det gik omsider. Og de blev meget imponerede. De slog lejr ved foden og kiggede op på muren og de store kæmpemæssige tårne, som med mellemrum var rejst oppe på muren.

Men de blev vrede over den store mur. En dag prøvede de at forcere den, men muren var for høj og for godt lavet. Vagten oppe på muren blev trætte af disse angreb, ja, dette krapyl nede ved murens fod irriterede de kejserlige kinesiske soldater, hvis visdom og krigskunst var på et højt niveau. Nu skulle disse barbarer dernede fjernes og have en lærestreg én gang for alle.

I georgiernes lejr sov man trygt i teltene. Et par unge krigere stod vagt og solen stod snart op. Kineserne løb på muren, og en drage stod lystigt op mod vinden. En drage af silke og rispapir spændt over bambusstokke. Stor og stærk stod den op mod vinden, holdt i ave af silkesnore, styret af soldaterne på muren. Bueskytten, tog en brandpil ud af porcelænskrukken og skød den ned mod georgiernes telte.

De unge vagtposter så forfærdet telt efter telt stå i lys lue, og den ene flammende pil efter den anden skød ud af flaben på denne gigantiske drage, som bugtede sig i morgenvinden hen over deres hoveder. De råbte naturligvis gevalt og løb hen mod teltene for at redde, hvad reddes kunne. Den ene vagt skød dog en pil mod dragen, nærmest i ren og skær forskrækkethed. Men pilen ramte piloten, så den brandpil, han lige havde gjort klar til at sende ud, i stedet for antændte dragens silke og rispapir.

Dragen faldt derfor brændende til jorden. Senere, meget, meget senere, efter en lang flugtrute, sad de to unge vagtposter igen i Georgien og pralede af deres oplevelser. Den anden bekræftede den fantastiske historie om kammeraten, som havde dræbt en ildsprudlende drage.

Dette kom senere kejser Diokletian for øre, og den unge georgier blev ansat i den romerske hær og fik tilnavnet Georgius efter sin hjemegn.

Hvordan han senere blev dræbt efter at have konspireret med de kristne mod kejseren, er endnu en lang historie, som vi nu vil springe over. Men han dør som martyr og bliver helgen for mange.

Det væsentlige i næsten alle Sct. Georgs historierne er, at et eller andet mægtigt skal forceres, om det så er en kæmpemæssig drage, som spiser mennesker, eller en kæmpemur, der hindrer videre fremkomst. Det er hele tiden store barrierer, der skal overvindes. Det kan være ydermure, eller indre mure, mure af had eller mistro eller måske ensomhed. Alle er de næsten uoverstigelige. Men Sct. Georg, han klarer dem alle.

Derfor valgte Baden Powell også Sct. Georg som spejdernes forbillede, og derfor er han også vort forbillede.

TWINNING

Flere danske Sct. Georgs Gilder har gennem de sidste år indgået twinning aftaler. I det sidste nummer af »Bulletin« er oplyst ikke mindre end 5 twinning aftaler med danske gilder, det er:

»Guild Kara Barteis« med Ringe gildet

»St. Georgs Guild Kulla«, Helsingborg med 2. Sct. Georgs Gilde i Hørsholm.

»St. Georgs Guild Asker«, Lund med Sct. Georgs Gildet i Kongens Lyngby

»St. Georgs Scout Guild n° 9«, Helsingborg med 1. Sct. Georgs Gilde i Helsingør.

»Altpfadfindergilde«, Hamborg med 6. Sct. Georgs Gilde i Odense.

Mon ikke vi kunne få nogle af disse gilder til at fortælle lidt om deres erfaringer m.h.t. twinning - redaktøren af *Impuls* er meget modtagelig for indlæg om dette emne.

red.

HÅNDBOG FOR GILDE LEDELSE

Nedenstående ændring på side 2-8 under emnet RAPPORT i Håndbog for gildeledelse bedes venligst snarest indført i håndbogen.

Rapport

Rapport indsendes til landsgildekontoret, så snart der er ændringer eller tilføjelser vedrørende gildets medlemmer.

Af hensyn til udsendelse af Sct. Georg og opkrævning af kontingent skal rapporten være landsgildekontoret i hænde senest den 10. i 1. kvartalsmåned.

Ved hvert kvartals slutning indsendes dog altid rapport, uanset om der er sket ændringer.

På rapporten optages:

1. Optagelser (opt) og dato for disse.
2. Overførsler (ovf) angivelse af svend, væbner eller ridder.

HVAD ER DIN PLIGT? HVAD ER DIN RET?

Ja, hvad er min pligt? Er det nødvendigvis et modstykke til min ret?

Det er ikke svært for mig at erkende og stræbe efter at gøre min pligt. Jeg har i hele mit voksne liv været meget oplært i og øvet mig på at gøre min pligt. Jeg har utrolig svært ved at dele mig selv op i

roller, fordi det strider imod hele den holdning til tilværelsen, jeg ellers har øvet mig på, nemlig at blive et helt menneske.

Et helt menneske er for mig et menneske, der er tro mod sine idealer, som stræber bevidst efter at leve op til dem og som gør sin pligt i klar overensstemmelse hermed.

Jeg har ikke oplevet på noget tidspunkt, at de 10 punkter, der er samlet i gildeloven, ikke forenes fint med de forventninger, krav og pligter, der ellers stilles til mig. Hvad er det så, der gør det til noget specielt at beskæftige sig med pligter som gildebroder?

Det er der naturligvis ikke noget entydigt svar på; men jeg forventede, da jeg blev optaget som gildebroder, at finde et fællesskab, hvor vi sammen kunne støtte hinanden i at udvikle os - havde fælles pligter - at møde andre, som i tanke, tale og handling viser, at de kender gildeloven og gør sig umage for at efterleve den.

Dette fællesskab har jeg fundet i de grupper, jeg har/er medlem af, i de diskussioner, vi har haft i væbnerforberedelsen i samværet med gildets medlemmer som helhed.

Jeg er altid på vagt overfor selvforherligelse - spejdere - gildebrødre - det er jo ikke en speciel race her på jorden, altså lad os slå lidt koldt vand i blodet og huske, at en masse andre mennesker har værdier i tilværelsen, som de lever op til og gør gavn ved uden at kende os. Imidlertid vil jeg fastholde, at de pligter, jeg pålægges og påtager mig, har jeg altid til fælles med andre gildebrødre, - og tak for det!

Det er meget lettere at gøre sin pligt frem for at kræve sin ret, når man er fælles om pligter - ind imellem må jeg også tænke på min ret til at kræve.

Vi lever i en tid, hvor krig og ufred hænger voklode - jeg var klædt helt i sort den dag, krigen brød ud i Golfen, - det har været et frygteligt slag for os at opleve, at der virkelig skulle udbrude en krig igen, og hermed vil jeg komme ind på, hvor grænsen for mig er til at kræve min ret.

Jeg vil kæmpe for min ret til at tænke, tro og handle i et frit land, jeg vil kræve, at de valgte ledere lærer at forhandle, lærer at gøre deres pligter, således at verdens ressourcer kan investeres i fredelige formål fremfor i krig. - F.N. er forenede nationer oprettet efter en verdenskrig for at sikre menneskerettigheder - vi ser nu alle idag, hvad det har været nødvendigt at bruge F.N. til - gid det snart må høre op - det er vores ret og alle menneskers ret at leve i frihed.

De små krav om vores ret i det daglige blegner ganske (i den sammenhæng), pligten kalder.

Hvor er da min pligt nu?

Ja, jeg kan jo ikke ændre verdens gang, hverken i Sovjetunionen eller Golfen; men jeg kan prøve at forholde mig til vanviddet.

Hvis det hele kun drejer sig om penge og magt, hvad det da kan se ud til, så er der i hvert fald nogen, der mangler respekt for andre mennesker. - Så kan jeg se min pligt i at være tro overfor gildeloven og forsøge at få andre til at ændre idealer og gøre gildearbejdet til noget mere kendt og agtet her i landet og andre steder.

Jeg håber og tror, at sammenholdet i alle gilder kan være med til at skabe en bedre verden.

Personligt er jeg glad for gildearbejdet - helt klar til at arbejde sammen med jer for fælles udvikling. Vi vil ikke leve i en ver-

den, hvor vi og vore børn og børnebørn skal leve i evig frygt for krig. Kringsatt av fiender.

Inger Schrøder
Set i »Staden«, Slagelse gilderne

SCT. GEORGS GILDERNES GAMBIA-PROJEKT

Fortid:

I december 1977 besøgte Hans og Inge Rømer Holm Gambia for første gang. - De har siden besøgt landet 23 gange. De fik da kontakt med spejderne - dengang 80 fordelt i 2 troppe. Hans optog nogle film og viste dem hjemme i sit gilde, 1. Ballerup. Det blev starten på et laug i gildet - et laug, der senere blev Gambia Fonden. I 14 år har Hans og Inge hånd i hånd med 1. Ballerup gjort et formidabelt stykke arbejde for drenge- og pigespejderne i Gambia. I forbindelse med sin 70 års fødselsdag i efteråret ønskede Hans at træde tilbage som formand for Gambia Fonden.

Nutid:

Ved 1. Ballerups gildeting i marts 1991 blev Gambia Fonden overført til Provincialet for Storkøbenhavn og Bornholm. Arbejdet fortsætter under navnet: »Sct. Georgs Gildernes Gambia-Projekt«.

Provincialmester Ole Olesen og jeg besøgte Gambia i marts måned i år med det formål at kortlægge behov og muligheder for Danmarks fortsatte engagement i Gambia. Turen blev en succes. Der er behov for hver en ting og krone, vi kan sende derned. Vigtigt er det at nævne, at der står dygtige og ambitiøse folk - med opbakning af selve præsident Jawaha - til at forvalte vor støtte. Vi er kommet hjem med helt klare samarbejdsaftaler med drenge- og pigespejdercheferne, primusmotoren for drengespejdercentret i Soma, gruppen af Central Branch IFOFSAG medlemmer (gildebrødre) og undervisnings- og sundhedsministerierne.

Opgaven er helt klart *at yde hjælp til selvhjælp!*

Fremtid:

Ja! det bliver at give konkrete og relevante opgaver til alle interesserede gildebrødre og at få udbygget støttegruppe systemet herhjemme. Det bliver også at finde folk i gilderne, så vi kan få medicin, grøntsagsfrø, værktøj, garn, stof o.s.v. til favørpriser og desuden at få kontakter til fonde og rislende pengekloder.

Mine fremtidsplaner inkluderer også, at navne som Secka, Kano, Lallow, Sambou, Nieje og Barbukar bliver en del af den daglige snak i gilderne såvel som Niels, Bjarne, Børge, Robert, Ulla og Helen.

Jeg glæder mig til samarbejdet med *DIG.*

Hanne Vibe
Gambia-Projektet

BØRNE OPDRAGELSE

Det er forbudt at slå børn eller tale hårdt til dem. De opdrages ved kærlighed og forståelse. Måske er det derfor at børn er venlige og glade, og gråd betyder, at barnet er sygt eller har ondt, og det må man så se at finde ud af. Børn har også pligter, som f.eks. at stille ved hver bus, der stopper og bære for de passagerer, der står af. Man bliver rippet for alt, men man kan være 100% sikker på, at det ligger, hvor de har bestemt, at man skal bo. De forventer ikke bærepenge, må slet ikke modtage dem.

Se det var lidt om børn i Gambia, berettet af Hans i »Balgild«, 1 Sct. Georgs Gilde i Ballerup

Nogle mennesker er som vabler
- de kommer først, når arbejdet er gjort.

BETRAGT- NINGER VED ET FUGLE- FODER- BRÆDT

Når man betragter fugle ved vintertide omkring foderbrættet, forstår man adfærdsmønstre, naturens classeskel og racefordomme bedre. Her gælder jungleloven, den stærkes ret, lederen (diktatoren) skiller sig hurtigt ud fra flokken, det er den der bestemmer. Solsorten dominerer på grund af sin størrelse, så spurve og mejser må pænt holde sig på afstand indtil de store har fået, hvad de vil have. Hakkeordenen fungerer udmærket, racismen også. Der forekommer gevaldige slagsmål for at tilkæmpe sig godbidderne, og det endda racefæller imellem.

Dette sker hos dyrearter af alle slags, der florerer egoisme og intolerance særdeles glimrende. Hvad er det der får menneskeracen til at tro, den kan styre det hele, for den opfører sig på nøjagtig samme måde som de andre dyrearter. Vi påstår at vi er de eneste, der er udstyret med en hjerne, der kan bruges til tankevirksomhed, men på hvilken måde bruger mennesket så den gave? Jo, på at skade

hinanden mest muligt. Den hvide race påstår, at den er den bedste. Ja, til at bruge deres magtapparat til at holde dem med et andet udseende nede, dem med anderledes kultur skal kanøfles. Men det er ikke kun de forskellige racer, der kæmper hinanden, racerne indbyrdes gør det også. Flokmentalitet er en grim ting, for ve den arme stakkel, der stiller sig udenfor fællesskabet, han/hun bliver hurtigt hængt ud til spot og spe fra flokken.

Her skulle man tro at den indstilling gildebrødre har til respekt for andres mening, holdt dem hævet over at være med til at holde enerne nede. Hos nogle - ja, men hos mange andre, nej. Her er det også lettere at gøre livet svært for enerne, end at søge baggrunden for at den enkelte stiller sig udenfor fællesskabet, for der må jo være en årsag. Tendensen til udskillelsen bliver mere og mere udtalt i tiden hvor det er eliten det drejer sig om, og det både i skole, arbejde og fritid.

I skolen træder man på hinanden for at opnå bedre karakterer, på jobbet for at komme højere op på rangstigen, og i fritiden på idrætspladsen, drejer det sig om 100 dele af sekunder.

Er det er sundhedstegn i et samfund? Jeg mener nej. Hvad hjælper det samfundet kun at satse på eliten, man glemmer den store mængde, der ikke presser sig frem, men som er den største ressource et samfund har. Vi lever i et samfund, hvor man spørger om, hvad folk er, men ikke om hvad de kan. Det vil uværgeligt føre til det der sker i tiden, hvor vi producerer flere og flere tabere.

Jeg mener, at det er en udvikling, der bør ændres. Men tør vi sætte os op mod de toneangivende? Det tror jeg næppe, for hvem tør sætte erfaring op mod eksamenspapirer?

Men, der er jo lige det, at hvad er en fin titel værd, hvis man ikke har noget at have den i.

Lad os hjælpe hinanden med at komme ned på jorden og genskabe et samfund, hvor der er plads til alle, hvor det er mennesker det drejer sig om og ikke datamater. Jeg tror det haster, så vi ikke får en brat opvågning, for så er det måske for sent.

Det var hvad jeg fik ud af at studere fuglebrædt.

Viggo

Fra »Knuden« - Ølstykkegildet

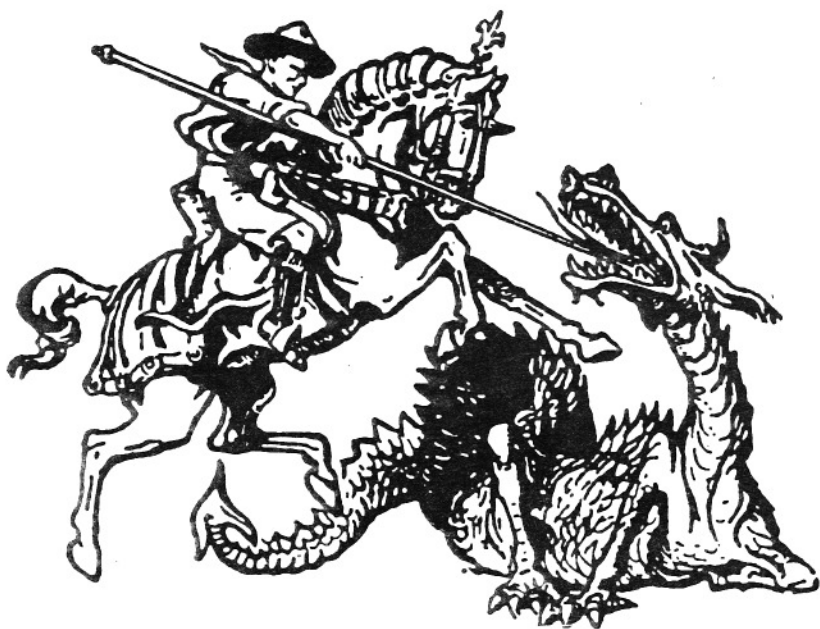
MESTER- ORD

»Der er ikke kun een vej, Man må forsøge at finde den vej, der er den rigtige for den enkelte«.

De mennesker, der hævder, at der kun er een rigtig måde at leve på, er oftest præget af snæversyn og intolerance. De hæmmer oftest folks livsudfoldelse og livskvalitet med forbudsprægede og negative læresætninger og er oftest præget af bundløs egoisme.

Carsten

*Gildenyt - Sct. Georgs Gilderne i
Aabenraa*

MOD

»Mod« er en af ridderdyderne. Gamle dages riddere havde brug for mod i regulær kamp.

Hvilken slags mod har vi brug for i dag?

Ja, det er jo ikke blevet mindre brug for at have mod nu, end da det kunne koste livet, hvis man ikke havde mod nok. Det var en kontant måde at afgøre, om der var mod og styrke nok.

I dag er der i hvert fald et økonomisk sikkerhedsnet, hvis man mangler mod, men det personlige mod må man have selv, eller - hvis man er heldig - have sin familie eller venner til hjælp og støtte.

Mod har indflydelse på mange ting, for hvad nytter det at planlægge en masse, hvis man ikke har mod til at føre det ud i livet.

Sine meningers mod er jo også en slags mod, der ind imellem kan være brug for.

Det kan også kræve mod at ændre ting, som altid eller i hvert fald i lang tid, har været på en bestemt måde.

Hvis det i en periode kniber med modet er det meget vigtigt, at man møder mennesker eller får indtryk og impulser som er positive eller som i hvert fald kan give positiv afsmitning. Det er efter min mening en måde at få modet tilbage på, og har man mod, har man livet foran sig, men mangler man mod, har man livet bag sig.

I vores travle tid, er der nok mange med mod og optimisme, der overser, hvilken mulighed man har for at påvirke personer i sin omkreds, der kunne mangle positiv inspiration og derved få mere mod på tilværelsen, eller sagt på en anden måde, en rigere tilværelse.

For mange tanker kan tage modet fra en.

For få tanker kan tage livet af en.

Selv om personligt mod udmønter sig lidt anderledes i dag, end i gl. dage, er værdien dog nok næsten den samme, målt i evnen til at overleve på.

I dag er det blot mere synligt i økonomisk retning end i spørgsmålet om liv og død. Altså mener jeg, at et godt mod giver en god beslutning og dermed et bedre grundlag for tilværelsen.

I hvert fald har jeg haft mod til at komme her i dag. Tak.

Carsten Egeskov Petersen

SØREN BRUUN CITATER:

Med udgangspunkt i gildelovens ord om:

- at være venlig og forstående over for andre.
- at gøre livet gladere og lysere for andre.

Vil jeg her citere lidt af Charle M. Schultz, som lader Søren Bruun sige:

»En ven er en, man kan lange ud efter i al venskabelighed«.

»En ven er en, som der både har hjerterum og husrum«.

»En ven er en, som tager dig i forsvar, når du ikke selv er der«.

Sætninger som vi selvfølgelig alle prøver at efterleve i vor hverdag. Men en gang imellem kan det være godt at give ordene en ekstra tanke.

Ole

- set i »Gilderød-Posten«, Sct. Georgs Gildet i Allerød

LANDS- GILDE- TING

For to år siden bragte vi en del materiale om det daværende landsgildetings (LGT) her i *Impuls*. I år har landsgilderådet (LGR) vedtaget at lave en »drejebog« for hele LGT. Denne bog udsendes i ét eksemplar til samtlige gilder (ved gildemesteren) i slutningen af august måned.

Herudover vil alle tilmeldte til LGT få udleveret et eksemplar på selve LGT.

I denne drejebog vil lovforslag, regnskaber, budgetter, dagsorden m.v. være at finde. Det er LGR's håb, at denne form vil gøre det nemmere at deltage i og følge forhandlingerne på LGT.

red.

DET ER OGSÅ DIT PROBLEM

En dag er du glad, og så er du god.
En anden har helt du mistet dit mod.
Måske bli'r du sur og gnaven.

Du stråler til tider af godt humør,
men grå kan du være og uden kulør,
det smitter desværre andre.
En dag kan du synge, for alting er lyst,
en anden du græder så stille og tyst.

Alt skifter som solen og regnen.
En dag er du rolig, stilfærdig, tilfreds,
så bli'r du vel vred og er tæt på stress.
Du kender til begge dele.

Vi skifter med vejret med omslag tit,
vi skifter fra hårdt, ja, vi skifter til blidt,
det må vi nok alle erkende.
For godt og ondt hvert menneske står,
fra tidernes morgen har vore kår
den lov været undergivet.

Og ingen kan sige: Det gælder ej mig,
for så går du ikke sandhedens vej,
thi så sammensat er livet.

Set i »Sporen« Frederikssund

IDEBOG FOR GILDE-LEDELSER

I dette nummer af *Impuls* bringes en stor del ideblade til jeres håndbog.

Der mangler nu - jvfr. indholdsfortegnelsen 2 afsnit, disse vil blive bragt i de to kommende numre af *Impuls*.

Det er naturligvis et stort arbejde at ajourføre idebogen, men til gengæld kan den blive en utrolig stor hjælp for nuværende og kommende gildeledelser.

red.

MENNE- SKELIGE EGEN- SKABER MED VÆRDI

Menneskelige egenskaber er noget du har berøring med hver eneste dag i dit liv, men det er ikke noget du direkte går og tænker på.

Hvis en person gør dig noget ondt, så tænker du ikke straks på, at den person har nok en dårlig egenskab. Nej, men når du senere hen har en stille stund, så tænker du på, hvad du har oplevet i løbet af dagen. Så begynder du lige så stille at danne dig et indtryk af de personer, du har haft berøring med.

Lad os blive i mit arbejdsmiljø. Der er nogle egenskaber, jeg sætter utrolig højt for at trives 8 timer daglig hver dag på mit arbejde.

Mit forhold til min arbejdsleder er meget, meget fint, og det mener jeg er fordi han indeholder nogle meget værdifulde egenskaber, nemlig *ærlighed* og *åbenhed*. Er han ikke tilfreds med det jeg præsterer, ja, så siger han det. Derudover er han en *god lytter*, hvilket jeg også

mener er en meget vigtig evne at besidde. Han er samtidig et meget *roligt menneske* og *står altid ved sit ord*.

En anden af mine kolleger har også en meget vigtig egenskab, nemlig *humor*.

Min hverdag i salgsafdelingen er tit stresset og hektisk og salgsmål på salgsmål bliver hele tiden presset ned over os. Sådan nogle dage hvor det hele er gloende, telefonen kimer, systemerne går ned, og alle hiver i en, ja, så kan bare en enkelt sjov bemærkning eller en vittighed få gassen til at lette, og alle griner og får pludselig nye kræfter.

Jeg har også en god veninde, som er dejlig at snakke med. Hun er *forstående* og *deltagende* og er altid parat til at *hjælpe*. Et dejligt menneske, der altid har *forståelse* for min og andres situation.

For overhovedet at kunne samarbejde og kommunikere er nøgleord som *respekt for andres meninger* og *tolerance* utroligt vigtige.

Men man skal også selv engang imellem se på sig selv og sine egenskaber. Er jeg *god nok*, og har jeg de egenskaber, som jeg selv sætter så stor pris på hos andre?

Gruk har sin helt specielle måde at sige dette på:

Man skal ikke forlange alle gode egenskaber af sine medmennesker, bare fordi man selv har dem!

Jeg mener selv, at jeg mange gange kigger indad og ta'r mig selv op til revision. Giver jeg mig selv *tid til at forstå andres problemer?* er jeg selv *tolerant nok?* kender jeg *min egen begrænsning?* *står jeg ved mit ord?*-

Mange navngivne og unavngivne personer har igennem tiderne skrevet om værdifulde egenskaber, og jeg har tilladt mig at plukke nogle af disse ud:

En anonym har engang sagt:
»Held er en psykisk egenskab«.

En anden har sagt:
»Jeg tror det værste om alle mennesker, også om mig selv - og jeg har sjældent taget fejl«.

Mark Twain har engang sagt:
»Lad os bestræbe os på at leve sådan, at selv bedemanden vil blive ked af det, når vi dør.«

En anden siger:
»Man skal stikke fingeren i jorden og lugte, hvor man er.«

Eller:
»Den sten man ikke kan løfte skal man lade ligge.«

Og:
»Sig aldrig noget bag om en andens ryg, uden du også selv vil sige det for hans bryst.«

Og ikke mindst:
»Behandl andre, som du også selv vil behandles.«

Ja, jeg kunne blive ved med mange vise ord, men jeg tror, det er meget vigtigt, at man ikke kun dømmer andre, men at man også må kunne give andre en oplevelse af, at man selv indeholder nogle værdifulde egenskaber.

Jeg vil slutte af med at fortælle om en særlig vigtig egenskab som jeg sætter stor pris på - og det er

SMILET:

»Det koster ingenting, men er meget værd. Det gør modtageren rigere uden at gøre giveren fattigere. Det er så kort som lynet, men lever evigt i hukommelsen. Ingen er så rig, at han kan klare sig uden

det, og ingen er så fattig, at han ikke har råd til det. Det er grundlaget for et lykkeligt hjem; det skaber velvilje på arbejdspladsen og er et tegn på venskab. Det giver styrke til de trætte, trøst til de modløse, opmuntring til de triste og er samtidig det bedste middel mod ærgrelse. Man kan ikke købe det og ikke tigge sig til det; man kan ej heller låne det eller stjæle det - for det har kun nogen værdi, når det gives som gave. Og ingen trænger mere til det end den, som ikke mere har noget at give til andre«.

*Jette Klysner,
set i »Sporen«, Frederikssund.*

PENGE KAN KØBE:

En seng, men ikke søvn.
Bøger, men ikke forstand.
Mad, men ikke appetit.
Pynt, men ikke et hjem.
Medicin, men ikke helbred.
Luksus, men ikke kultur.
Fornøjelser, men ikke lykke.
Religion, men ikke frelse.
Og et pas, til alle andre steder end
Himlen!

Set i Voldstafetten, Vestvold Gildet

AT VÆRE ENSOM - OG AT VÆRE ALENE

At være ensom - og at være alene, er to begreber, der skal skilles ad. Ensomhed er en svøbe, en folkesygdom, som heldigvis ikke er smitsom. I nogle tilfælde kan den være selvforskyldt, men i mange er den uforskyldt.

Efter at have læst de mange artikler eller set udsendelserne i TV om den store ensomhed der findes, især blandt ældre mennesker, er det som om noget i een snører sig sammen, man står magtesløs, måske også med en lille smule dårlig samvittighed, men på den anden side kan man jo heller ikke opsøge vildt fremmede mennesker og sige: »Her, er jeg«. Man vil gerne hjælpe, men den hjælp må så komme de ældre og ensomme i ens omgangskreds til gode, hvis der er nogle.

Og at være alene, er ikke ensbetydende med, at man er ensom, bare den trykke vished at ens venner og kammerater er der, er grund nok til at man ikke føler sig ensom. Mange mennesker har ligefrem behov for at være alene, selvfølgelig mere eller mindre.

Men en ond form for ensomhed er den, man oplever enten på grund af sygdom

eller tabet af een man holder af, enten vedkommende dør fra os eller forlader os på en anden måde. Det kan være nedbrydende, som en alvorlig sygdom, der kun langsomt slipper sit tag, så kan man styrte ned i den dybeste ensomhedsbrønd. Så er det livet om at have venner, der gider hjælpe med at trække een op igen. Venskab er en urgammel følelse, som skal bevares og ikke stå i skyggen af mere uforpligtende kammeratskaber, det ville være synd, for vi har brug for venskab. Overfor en virkelig ven kan man lægge masken og vise svaghed og alligevel vide sig accepteret. Er man ude i tovene er det godt at have nogen, der vil lytte til een, og som forstår at lytte. Men det er en kunst, ikke alle forstår lige godt.

Jeg læste engang et digt af en anonym engelsk poet:

KUNSTEN AT LYTTE

Når jeg b'er dig lytte til mig,
og du begynder, at give mig råd
gør du ikke, hvad jeg b'er dig om.

Når jeg b'er dig lytte til mig,
og du fortæller mig, hvorfor
jeg ikke må føle som jeg gør,
så tramper du på mine følelser.

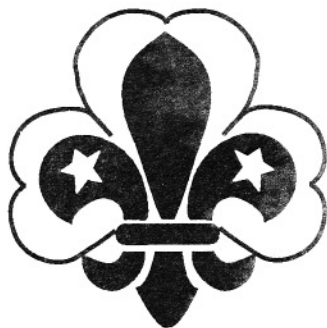
Når jeg b'er dig lytte til mig, og
du synes, du bør gøre noget for at
løse mine problemer,
går du galt af mig, hvor mærkeligt
det end kan lyde.

Måske er det derfor, at bøn er godt for nogle mennesker, fordi Gud er tavs og ikke giver råd eller prøver at ordne tingene. Han lytter og tror på, at du selv kan klare det.

Så lyt til mig - hør hvad jeg siger, hvis du ønsker at tale til mig så vent lige nogle minutter til det bliver din tur, og jeg lover dig, jeg skal høre på dig.

Måske skulle vi skrive os det råd bag øret. Og måske skulle vi give os til at lytte noget mere til hinanden - lytte rigtigt. Lytte med hjertet.

*Ruth
Set i »Budstikken«, Sct. Georgs Gildet
i Bagsværd*

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Niels Rosenbom,
Hallumvadvej 6, 5851 Janderup 75 25 85 28

Landsgildekansler Ulla Jensen, Grønningen 32,
6230 Rødekro 74 66 24 69

Landsgildeskattmester Palle Wognsen,
Fuglebakken 248, 5210 Odense NV 66 16 04 49

Vicelandsgildemester Kirsten Hector, Åvænget 9,
9900 Frederikshavn 98 42 77 08

Vicelandsgildekansler Else Gall, Rødtjørnen 24,
2791 Dragør 31 53 51 79

Vicelandsgildeskattmester Svend Erik Jensen,
Kaprifolievej 12, 9380 Vestbjerg 98 29 62 89

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Ernst Sørensen, Røllikevej 10,
Hillerslev, 7700 Thisted 97 98 17 75

Midtjylland: Hans Kurt Rasmussen, Kildebakken
27, 8800 Viborg 86 67 33 03

Syddjylland: Gunnar Hauerberg, Vestervang 32,
Øster Højst, 6240 Løgumkloster 74 77 52 20

midlertidigt fratrådt - fungerende PRM
Hanne Andersen, Fiskerivej 13, Nørå, 6740
Bramming 75 17 37 89

Fyn: Kis Rasthøj, Elmegårdsvænget 9,
5250 Odense SV 65 96 10 85

Nord- og Nordvestsjælland: Henrik Bang, Dun-
birken 2, Svogerslev, 4000 Roskilde 46 38 36 40

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen,
Fortvej 151, 2610 Rødovre 31 70 43 29

Sydsjælland & Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32

STRUKTURUDVALGETS FORMAND:

Kirsten Hector, Åvænget 9,
9900 Frederikshavn 98 42 77 08

KURSUSUDVALGETS FORMAND:

Inge Søholm, Sneppevej 24,
3390 Hundested 42 33 97 76

PUM:

Nordjylland: Johannes Nilausen, Stendalsvej 20,
Box 69, 9520 Skørping 98 39 19 15

Midtjylland: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 86 63 87 29

Syddjylland: Peter C. Christensen, Svinget 10,
6800 Varde 75 22 03 53

Fyn: Svend Christoffersen, Saugsstedlund 40,
5600 Fåborg 62 61 81 81

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl, Labæk
56, 4300 Holbæk 53 43 12 50

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm,
Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre 31 75 94 85

Sydsjælland og Lolland-Falster: Halfdan Struwe,
Sandbakken 15, 4700 Næstved 53 80 01 69

INTERNATIONAL SEKRETÆR:

Robert Madsen, Skodsborgvej 37,
9270 Klarup 98 31 75 78

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3.,
9000 Ålborg 98 12 52 22

Midtjylland: Andreas Hasle, Gørrids Allé 39,
8900 Randers 86 43 00 73

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming 75 17 27 66

Fyn: Ebba Hartmeyer, Farsbøllevej 1, Gamby,
5471 Sønderø 64 83 10 63

Nord- og Nordvestsjælland:

Erik Sparre Sørensen, Hans Rostgårdsvej 23,
3050 Humlebæk 42 19 20 15

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Monberg,
Ibsensvej 47, 2630 Tåstrup 42 99 68 41

Sydsjælland og Lolland-Falster: Hanne Søgaard,
Sdr.Vedby Skovvej 46, 4800 Nykøbing f54 85 45 71

GAMBIA PROJEKTET:

Hanne Vibe, Klosterbakken 22,
3500 Værløse 42 48 17 18

RODBJERGGAARD:

Kaj Thygesen, Seestgårdsvej 5,
6000 Kolding 75 50 71 40

SCT. GEORGS FONDEN:

Leif Pedersen, Risvangen 30,
4100 Ringsted 53 61 64 63

SCT. GEORG - REDAKTØR:

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9,
8500 Grenaa 86 32 08 71

PROVINCIALJOURNALISTER

Nordjylland: Tove Jacobsen, Fuglevænget 13,
9000 Aalborg 98 13 87 85

Midtjylland: Tove Borup, Tingbjergvej 8, Virklund,
8600 Silkeborg 86 83 66 11

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming 75 17 27 66

Fyn: Ulla F. Lund, Store Klaus 16,
5270 Odense N 66 18 09 85

Nord- og Nordvestsjælland: Finn Mortensen,
Heimdalsvej 77, 3600 Frederikssund ... 42 31 28 47

Storkøbenhavn og Bornholm: Gudrun Gade,
Sløjen 8, 2670 Greve 42 90 24 61

Sydsjælland og Bornholm: Halfdan Struwe,
Sandbakken 15, 4700 Næstved 53 80 01 69

KIRSTEN LUCHOW

SUNDBYVEJ 1
3600 FREDERIKSSUND

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K.,
tlf. 33 32 27 33 og sendes til samtlige gildeledelsesmedlemmer.
IMPULS udkommer 4 gange årligt.
Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev
- tlf. 53 83 45 23 - Telefax 53 83 55 22.